ОСОБЛИВОСТІ КВАЛІФІКАЦІЇ УМИСНОГО ЗНИЩЕННЯ АБО ПОШКОДЖЕННЯ МАЙНА ЖУРНАЛІСТА

ТИХОНОВА Олена Вікторівна - професор кафедри економічної безпеки та приватного права Національної академії внутрішніх справ, доктор юридичних наук, професор

https://orcid.org/0000-0002-3848-3023

УДК 343.412

DOI: https://doi.org/10.71404/NP.2025.1.47

Статтю присвячено дослідженню особливостей кваліфікації умисного знищення або пошкодження майна журналіста. Аргументовано, що конкуренцію кримінальному правопорушенню, передбаченому ст. 347-1 КК України, складає ст. ст. 194 ст. КК України. Відмежовувати зазначене кримінальне правопорушення від умисного знищення або пошкодження майна журналіста, слід з урахуванням правила, що у разі конкуренції загальної та спеціальної правових норм застосуванню підлягає остання.

Аргументовано, що за статусом потерпілого слід відмежовувати кримінальне правопорушення, передбачене ст. 347-1 КК України (журналіст, його близькі родичі або члени сім'ї), від суспільно небезпечних діянь, які передбачені ст. 347 (працівник правоохоронного органу, працівник органу державної виконавчої служби, приватний виконавець (у тому числі після звільнення з посади) чи їхні близькі родичі), 352 (службова особа, громадянин, який виконує громадський обов'язок, їх близькі родичі), 378 (суддя, народний засідатель, присяжний, їх близький родич), 399 (захисник, представник особи, їх близькі родичі) КК України.

Науково доведено, що за предметом посягання слід відмежовувати кримінальне правопорушення, передбачене ст. 347-1 КК України (будь-яке майно), від суспільно небезпечних діянь, які передбачені ст. 194-1 (об'єкти електроенергетики), 270-1 (об'єкти житлово-комунального господарства), 277 (шляхи сполучення, споруди на них, рухомий склад, судно, засоби зв'язку чи сигналізації), 292 (магістральні або промислові нафто-, газо-, конденсатопроводи чи нафтопродуктопроводи, відводи від них, технологічно пов'язані з ними об'єкти, споруди, засоби обліку, автоматики, телемеханіки, зв'язку, сигналізації), 360 (телекомунікаційна мережа, технічні засоби телекомунікації, споруди електрозв'язку, що входять до складу телекомунікаційної мережі) КК України.

Ключові слова: кримінальна відповідальність, журналіст, знищення, пошкодження майна, кваліфікація, близькі родичі, члени сім'ї, законна професійна діяльність, засоби масової інформації.

Постановка проблеми

Дослідження кримінальної відповідальності не може бути повним без висвітлення особливостей кваліфікації суспільно небезпечного діяння, відмежування його від інших кримінальних чи адміністративних правопорушень. Не є винятком і дослідження кримінальної відповідальності за умисне знищення або пошкодження майна журналіста, де, з урахуванням запропонованих змін, питання кваліфікації цього діяння потребує роз'яснення.

Кримінально-правова кваліфікація є визначальним питанням здійснення кримінального провадження, одним з основних етапів (стадій) застосування кримінально-правової норми, саме тому кваліфікація є базовим поняттям у кримінально-правовій літературі, слідчій та судовій практиці [10,

с. 10]. Кваліфікацією кримінального правопорушення слід вважати кримінально-правову оцінку вчиненого особою діяння шляхом встановлення його кримінально-правових (кримінально значущих) ознак, визначення кримінально-правової норми, що підлягає застосуванню, і встановлення відповідності (тотожності, ідентичності) ознак вчиненого діяння конкретному складу кримінального правопорушення, передбаченому КК України, за відсутності фактів, що виключають кримінальну протиправність діяння [10, с. 14; 11, с. 224–225, 14, с. 462].

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Проблемні питання кримінальної відповідальності за умисне знищення або пошкодження майна журналіста досліджували такі вчені, як Л. А. Богуш, А. С. Бондарчук, А. В. Боровик, К. М. Буряк, Р. О. Мовчан, О. В. Остроглядд, О. С. Павлова, Ю. І. Пухір, О. Сачко, Т. І. Созанський, О. Л. Соколенко, О. О. Хорватова, та ін.

Тому **метою статті** є вивчення особливостей кваліфікації умисного знищення або пошкодження майна журналіста.

Виклад основного матеріалу

Відмежовувати умисне знищення або пошкодження майна журналіста від інших кримінальних правопорушень слід за: 1) спричиненими наслідками; 2) предметом кримінального правопорушення; 3) потерпілим від кримінального правопорушення; 4) суб'єктивним ставленням особи до вчиненого нею діяння та наслідків [11, с. 226; 13].

Частина 1 ст. 347-1 КК України передбачає відповідальність за умисне знищення або пошкодження майна, що належить журналісту, його близьким родичам чи членам сім'ї, у зв'язку із здійсненням цим журналістом законної професійної діяльності [4]. Зазначена норма є спеціальною щодо норми, яка передбачає кримінальну відповідальність за умисне знищення або пошкодження майна (ст. 194 КК України). У доктрині кримінального права та судовій практиці сформувалося правило, згідно з яким у разі конкуренції загальної та спеціальної правових норм застосуванню підлягає остання [1, с. 401; 5, с. 191; 11, с. 224].

Якщо особа знищила або пошкодила саме майно, що належить журналісту, його близьким родичам чи членам сім'ї, і зробила це у зв'язку із здійсненням цим журналістом законної професійної діяльності, то її дії слід кваліфікувати за ст. 347-1 КК України, а не за ст. 194 КК України.

Однак, виникає питання, якщо умисним знищенням чи пошкодженням майна, що належить журналісту, було заподіяно шкоду у великому чи в особливо великому розмірі, то це слід кваліфікувати за сукупністю кримінальних правопорушень, чи окремо ст. 194 КК України або ст. 347-1 КК України. Крім того, є також малозначність діяння, на що також слід звернути увагу.

З цього приводу К. М. Буряк зазначає, що у законі про кримінальну відповідальність необхідно визначити, який розмір шкоди потрібно визначити в якості ознаки простого складу кримінального правопорушення (ч. 1 ст. 347-1 КК України), а який мав би бути шкодою, котра б вважалася «значною шкодою» і виконувала б роль кваліфікуючої ознаки даного кримінального правопорушення. Адже якщо діянням не заподіяно істотної шкоди журналісту, його близьким родичам чи членам сім'ї, то має місце малозначність діяння. Відповідно до ч. 2 ст. 11 КК України не є кримінальним правопорушенням дія або бездіяльність, яка хоча формально і містить ознаки будь-якого діяння, передбаченого КК України, але через малозначність не становить суспільної небезпеки, тобто не заподіяла і не могла заподіяти істотної шкоди фізичній чи юридичній особі, суспільству або державі [2, с. 115; 4].

Р. О. Мовчан звертає увагу на те, що, на відміну від загальної ч. 1 ст. 194 КК України, для інкримінування якої необхідно встановити, що умисне знищення або пошкодження майна завдало шкоду у великому розмірі, за ст. 347-1 КК України кваліфікується будь-яке знищення або пошкодження майна потерпілих, незалежно від розміру завданої шкоди. Водночас у випадках знищення майна відверто незначної вартості (ручки, аркуша паперу тощо) або незначного по-

шкодження малоцінного майна не виключається застосування ч. 2 ст. 11 КК України [7, с. 215].

Схожу позицію підтримує й Ю. В. Сподарик, який зазначає, що за ч. 1 ст. 194 КК України відповідальність настає у разі заподіяння шкоди у великих розмірах, а за ч. 2 ст. 194 КК України за шкоду в особливо великих розмірах, у ст. 347-1 КК України розмір шкоди значення не має. Він наголошує, що для уникнення проблем у разі кваліфікації і загалом для спрощення цього процесу варто було б законодавчо чітко визначити, який розмір шкоди потрібно визначити як ознаку простого складу кримінального правопорушення (ч. 1 ст. 347-1 КК України), а який мав би бути шкодою, котра б вважалася «значною шкодою» і виконувала б роль кваліфікуючої ознаки цього кримінального правопорушення. Адже якщо діянням не заподіяно істотної шкоди фізичній особі у цьому разі журналісту чи його близьким родичам, то має місце малозначність діяння, а як відомо, якщо в діянні встановлені ознаки малозначності діяння, справа підлягає закриттю за відсутністю складу кримінального правопорушення [9, с. 145–146; 12, с. 1–9].

На нашу думку, оскільки ст. 347-1 КК України є спеціальною нормою по відношенню до ст. 194 КК України і передбачає посилення відповідальності за посягання на майно саме журналіста у зв'язку з його професійною діяльністю, то і малозначності за відсутності шкоди у великому чи особливо великому розмірі не може бути.

Таким чином, якщо винна особа умисно знищує або пошкоджує майно, що належить журналісту, його близьким родичам чи членам сім'ї, у зв'язку із здійсненням цим журналістом законної професійної діяльності, і при цьому заподіює потерпілому шкоду у великому розмірі (250 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, що станом на 2025 рік (податкова соціальна пільга – 1514 грн) становить 378 500 грн), то її дії слід кваліфікувати за ч. 2 ст. 347-1 КК України, а якщо заподіяно шкоду в особливо великому розмірі (600 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, що станом на 2025 рік становить 908 400 грн), то такі дії слід кваліфікувати за ч. 3 ст. 347-1 КК України (з урахуванням запропонованих змін). Додаткової кваліфікації за ст. 194 КК України такі дії не потребують.

У випадку вчинення умисного знищення або пошкодження майна, що належить журналісту, його близьким родичам чи членам сім'ї, у зв'язку із здійсненням цим журналістом законної професійної діяльності, що спричинило тяжкі наслідки, дії винної особи слід кваліфікувати за ч. 3 ст. 347-1 КК України (з огляду на запропоновані зміни). При цьому, під тяжкими наслідками слід розуміти заподіяння тяжких тілесних ушкоджень одній або кільком особам, середньої тяжкості тілесних ушкоджень двом та більше особам, залишення людей без житла або засобів до існування, виведення з ладу повністю або на тривалий час важливих споруд, техніки, тривале припинення або дезорганізацію роботи підприємства, установи, організації тощо. Питання про те, що слід розуміти під іншими тяжкими наслідками, вирішується у кожному конкретному випадку стосовно конкретних обставин справи [2, с. 116]. Водночас, якщо ж заподіяння тілесних ушкоджень певній особі охоплено умислом винного, то такі дії підлягають додатковій кваліфікації за статтями Особливої частини КК України, які передбачають кримінальну відповідальність за кримінальні правопорушення проти здоров'я особи.

Крім того, якщо умисне знищення або пошкодження майна, що належить журналісту, його близьким родичам чи членам сім'ї, у зв'язку із здійсненням цим журналістом законної професійної діяльності, призвело до загибелі людей (настання смерті хоча б однієї людини), то такі дії винного слід кваліфікувати за ч. 3 ст. 347-1 КК України (з огляду на запропоновані зміни). Якщо настання смерті певної особи охоплено умислом винного, то такі дії підлягають додатковій кваліфікації за статтями Особливої частини КК України, які передбачають відповідальність за кримінальні правопорушення проти життя особи [11, с. 230–231].

У разі вчинення умисного знищення або пошкодження майна, що належить журналісту, його близьким родичам чи членам сім'ї, у зв'язку із здійсненням цим журналістом законної професійної діяльності шля-

хом підпалу (знищення або пошкодження майна вогнем у випадках, коли створюється загроза життю чи здоров'ю людей або загроза заподіяння значних матеріальних збитків (за умови його загально небезпечності)), вибуху (спеціально спричиненим фізико-хімічне явищем, що супроводжується миттєвим викидом величезної енергії руйнівного характеру у вигляді ударної хвилі гарячих газів, запалення оточуючих речовин, небезпечних для життя і здоров'я людей, що призводять до знищення і (або) пошкодження майна [6, с. 105]) або іншим загальнонебезпечним способом (будь-яким іншим, крім підпалу та вибуху, способом знищення або пошкодження майна, унаслідок якого виникає небезпека життю чи здоров'ю значної кількості людей, заподіяння шкоди багатьом матеріальним об'єктам тощо (затоплення, поміщення у воду дроту високовольтної лінії електропередач, застосування сильнодіючої отрути для отруєння домашніх тварин, забруднення парку, пляжу чи іншої місцевості небезпечними відходами, організація катастрофи тощо) [6, с. 105]) такі дії слід кваліфікувати за ч. 3 ст. 347-1 КК України (з огляду на запропоновані зміни).

Предметом кримінального правопорушення, передбаченого ст. 347-1 КК України є будь-яке майно, яке належить журналісту, його близьким родичам чи членам сім'ї, а тому саме за критерієм предмета і потерпілого треба відмежовувати досліджуване суспільно небезпечне діяння від інших суміжних кримінальних правопорушень.

За своєю сутністю умисне знищення або пошкодження майна журналіста є різновидом умисного знищення або пошкодження майна. На теперішній час у кримінальному законодавстві, крім загальної норми, яка передбачає відповідальність за умисне знищення або пошкодження майна (ст. 194 КК України), знаходиться певна кількість спеціальних норм. Їх умовно можна поділити на дві групи [11, с. 91]:

1) умисне знищення або пошкодження майна, що належить потерпілим зі спеціальним правовим статусом, який наданий державою певним особам у зв'язку з родом їхньої діяльності. До таких кримінальних правопорушень належать суспільно небезпечні діяння, які передбачені ст. 347, 347-1, 352, 378, 399 КК України) [11, с. 91];

2) умисне знищення або пошкодження майна, яке має певні особливі властивості, у зв'язку із чим забезпечується посилена охорона з боку закону про кримінальну відповідальність. До таких кримінальних правопорушень належать суспільно небезпечні діяння, які передбачені ст. 194-1, 270-1, 277, 360 КК України [11, с. 91].

У зв'язку з цим, вважаємо, що за статусом потерпілого слід відмежовувати кримінальне правопорушення, передбачене ст. 347-1 КК України (журналіст, його близькі родичі або члени сім'ї), від суспільно небезпечних діянь, які передбачені ст. 347 (працівник правоохоронного органу, працівник органу державної виконавчої служби, приватний виконавець (у тому числі після звільнення з посади) чи їхні близькі родичі), 352 (службова особа, громадянин, який виконує громадський обов'язок, їх близькі родичі), 378 (суддя, народний засідатель, присяжний, їх близький родич), 399 (захисник, представник особи, їх близькі родичі) КК України [4].

Водночас за предметом посягання слід відмежовувати кримінальне правопорушення, передбачене ст. 347-1 КК України (будь-яке майно), від суспільно небезпечних діянь, які передбачені ст. 194-1 (об'єкти електроенергетики), 270-1 (об'єкти житлово-комунального господарства), 277 (шляхи сполучення, споруди на них, рухомий склад, судно, засоби зв'язку чи сигналізації), 292 (магістральні або промислові нафто-, газо-, конденсатопроводи чи нафтопродуктопроводи, відводи від них, технологічно пов'язані з ними об'єкти, споруди, засоби обліку, автоматики, телемеханіки, зв'язку, сигналізації), 360 (телекомунікаційна мережа, технічні засоби телекомунікації, споруди електрозв'язку, що входять до складу телекомунікаційної мережі) КК України [4].

З приводу сукупності кримінальних правопорушень, передбачених ст. 347-1 КК України і однієї із зазначених вище норм, що під час кваліфікації умисного пошкодження або руйнування телекомунікаційної мережі, якщо технічні засоби телекомунікації знаходяться у власності фізичних

осіб, які за деякими нормами КК України можуть бути потерпілими зі спеціальним правовим статусом, що наданий державою певним особам у зв'язку з видом їхньої діяльності, слід акцентувати увагу на мотиві (у зв'язку з виконанням потерпілим службових обов'язків чи законної професійної діяльності) кримінального правопорушення. Оскільки пошкодження або руйнування телекомунікаційної мережі вчиняють лише з умисною формою вини, то наслідки у вигляді припинення надання телекомунікаційних послуг мають бути охоплені умислом винного. Тобто особа бажає або свідомо допускає їх настання. Якщо особа здійснює дії щодо пошкодження, знищення або руйнування майна, а саме технічних засобів телекомунікацій, іншої особи зі спеціальним правовим статусом, у зв'язку з її законною діяльністю, але умисел винної особи охоплює і суспільно небезпечні наслідки у вигляді припинення надання телекомунікаційних послуг, то такі дії слід кваліфікувати за сукупністю кримінальних правопорушень, передбачених ст. 360 та однією зі ст. 347, 347-1, 352, 378, 399 КК України, залежно від статусу потерпілого. Натомість якщо наслідки не охоплено умислом винного, то такі дії слід кваліфікувати лише за відповідними статтями КК України, вони додаткової кваліфікації за ст. 360 КК України не потребують [11, с. 233–234].

Нині ст. 347-1 КК України не містить такої кваліфікуючої ознаки як повторність. Тобто у разі повторного вчинення умисного знищення або пошкодження майна журналіста за відсутності інших кваліфікуючих ознак, такі дії слід кваліфікувати за ч. 1 ст. 347-1 КК України, а факт повторного вчинення суспільно небезпечного діяння визнавати як обставину, що обтяжує покарання. Хоча сам факт повторного вчинення діяння свідчить про підвищення рівня його суспільної небезпечності, сама обставина, що обтяжує покарання (вчинення діяння повторно), істотно не впливає на призначене покарання, оскільки воно все одно призначається в межах санкції ч. 1 досліджуваної норми. На нашу думку, особа, яка вчинила умисне знищення або пошкодження майна журналіста, повинна нести більш тяжку відповідальність і це повинно бути передбачено санкцією статті. У зв'язку з цим, пропонуємо доповнити диспозицію ч. 2 ст. 347-1 КК України такою кваліфікуючою ознакою, як вчинення діяння повторно.

У разі внесення змін до досліджуваної норми під час кваліфікації необхідно буде застосовувати наступне правило: якщо особа вчинила кримінальне правопорушення, передбачене ст. 347-1 КК України, і водночас раніше вже вчиняла це суспільно небезпечне діяння, то, за відсутності особливо кваліфікуючих ознак, її дії підлягають кваліфікації за ч. 2 ст. 347-1 КК України, як таке, що вчинене повторно. Відповідальність за повторне умисне знищення або пошкодження майна журналіста настає незалежно від того, чи була винна особа раніше засуджена за перше кримінальне правопорушення, вчинила вона закінчене умисне знищення або пошкодження майна журналіста чи готування до нього або замах на нього, була вона виконавцем чи іншим співучасником кримінального правопорушення (ч. 4 ст. 32 КК України) [8; 11, с. 237–238].

У випадку вчинення особою умисного знищення або пошкодження майна журналіста дії винних слід кваліфікувати за ч. 1 ст. 347-1 КК України, а факт вчинення діяння організованою групою визнати обставиною, що обтяжує покарання.

Під час кваліфікації суспільно небезпечних діянь важливе значення також має суб'єктивна сторона складу кримінального правопорушення. У ч. 1 ст. 347-1 КК України йдеться про умисну форму вини цього суспільно небезпечного діяння. У випадку вчинення діяння, передбаченого диспозицією зазначеного кримінального правопорушення з необережною формою вини, якщо спричинило тяжкі тілесні ушкодження або загибель людей, воно підлягає кваліфікації за ст. 196 КК України як необережне знищення або пошкодження майна [11, с. 232]. Якщо відповідні наслідки не настали, а діяння було вчинено з необережності, то кримінальна відповідальність не настає.

Також слід акцентувати увагу, що у разі умисного знищення або пошкодження майна, що належить журналісту, його близьким родичам чи членам сім'ї, але вчинене не у

зв'язку із здійсненням цим журналістом законної професійної діяльності, то такі дії слід кваліфікувати за відповідною частиною ст. 194 КК України, а за відсутності наслідків, передбачених у цій статті – відсутній склад кримінального правопорушення.

Висновки

З огляду на зазначене вище, можна дійти висновку, що якщо особа знищила або пошкодила саме майно, що належить журналісту, його близьким родичам чи членам сім'ї, і зробила це у зв'язку із здійсненням цим журналістом законної професійної діяльності, то її дії слід кваліфікувати за ст. 347-1 КК України, а не за ст. 194 КК України.

Аргументовано, що за статусом потерпілого слід відмежовувати кримінальне правопорушення, передбачене ст. 347-1 КК України (журналіст, його близькі родичі або члени сім'ї), від суспільно небезпечних діянь, які передбачені ст. 347 (працівник правоохоронного органу, працівник органу державної виконавчої служби, приватний виконавець (у тому числі після звільнення з посади) чи їхні близькі родичі), 352 (службова особа, громадянин, який виконує громадський обов'язок, їх близькі родичі), 378 (суддя, народний засідатель, присяжний, їх близький родич), 399 (захисник, представник особи, їх близькі родичі) КК України.

Науково доведено, що за предметом посягання слід відмежовувати кримінальне правопорушення, передбачене ст. 347-1 КК України (будь-яке майно), від суспільно небезпечних діянь, які передбачені ст. 194-1 (об'єкти електроенергетики), 270-1 (об'єкти житлово-комунального господарства), 277 (шляхи сполучення, споруди на них, рухомий склад, судно, засоби зв'язку чи сигналізації), 292 (магістральні або промислові нафто-, газо-, конденсатопроводи чи нафтопродуктопроводи, відводи від них, технологічно пов'язані з ними об'єкти, споруди, засоби обліку, автоматики, телемеханіки, зв'язку, сигналізації), 360 (телекомунікаційна мережа, технічні засоби телекомунікації, споруди електрозв'язку, що входять до складу телекомунікаційної мережі) КК України.

Акцентовано увагу, що у разі умисного знищення або пошкодження майна, що належить журналісту, його близьким родичам чи членам сім'ї, але вчинене не у зв'язку із здійсненням цим журналістом законної професійної діяльності, то такі дії слід кваліфікувати за відповідною частиною ст. 194 КК України, а за відсутності наслідків, передбачених у цій статті – відсутній склад кримінального правопорушення.

Література

1. Бабаніна В. В. Кримінальне законодавство України: механізм створення та реалізації : дис. … д-ра юрид. наук : 12.00.08. Київ, 2021. 600 с.

2. Буряк К. М. Злочини проти професійної діяльності журналістів в Україні: кримінально-правове та кримінологічне дослідження : дис. … канд. юрид. наук : 12.00.08. Дніпро, 2018. 245 с.

3. Вирок Галицького районного суду м. Львова від 12 груд. 2024 р. № 461/9979/20 (провадження № 1-кп/461/69/24). URL: https://reyestr.court.gov.ua/Review/123700970.

4. Кримінальний кодекс України : Закон України від 5 квіт. 2001 р. № 2341-III. URL: http://zakon3.rada.gov.ua /laws/show/2341-14.

5. Кузнецов В. В., Савченко А. В. Теорія кваліфікації злочинів : підручник / за заг. ред. В. І. Шакуна. 5-те вид., переробл. Київ : Алерта, 2013. 320 с.

6. Миронюк С. А. Кваліфікуючі ознаки умисного знищення або пошкодження майна за законодавством України. *Міжнародний юридичний вісник*. 2015. Вип. 1 (2). С. 102–107.

7. Мовчан Р. О. Спеціальні норми щодо кримінально-правового захисту журналістської діяльності (ст. ст. 345-1, 347-1, 348-1, 349-1 КК України): науково-практичний коментар окремих дискусійних положень. *Науковий вісник Дніпровського державного університету внутрішніх справ*. 2024. № 1. С. 209–221.

8. Про судову практику у справах про злочини проти життя та здоров'я особи : постанова Пленуму Верховного Суду України від 7 лют. 2003 р. № 2. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0002700-03#Text.

9. Сподарик Ю. В. Особливості кваліфікації кримінальних правопорушень проти журналістської діяльності. *Актуальні проблеми держави і права*. 2021. № 92. С. 141–150.

10. Ус О. В. Теорія та практика кримінально-правової кваліфікації : лекції. Харків : Право, 2018. 368 с.

11. Юріков О. О. Кримінально-правова охорона об'єктів електронних комунікацій : монографія. Київ : 7БЦ, 2022. 304 с.

12. Tarasenko O., Rozhnova V., Savytskyi D., Sybiha O., Makarov M. (2020). Investigative Judge as a Subject to Criminal Procedure. *Journal of Legal, Ethical and Regulatory Issues*. Vol. 23. Issue 3. P. 1–9. from: https://www.abacademies.org/articles/investigative-judge-as-a-subject-to-criminal-procedure-9309.html.

13. Tarasenko O., Shevchishen A., Yermakov Y., Mirkovets D., Diakin Y. (2021). Use of intelligence tools during pre-trial investigation. *Amazonia Investiga*, Vol. 10, Num. 45. (September, 2021). P. 105–112. from: https://amazoniainvestiga.info/index.php/amazonia/article/view/1749

14. Tarasenko O., Tsutskiridze M., Shevchishen A., Yermakov Y., Mirkovets D. (2021). Establishment of the institution of covert investigation in the criminal justice system of Ukraine. *Cuestiones Políticas*. 2021. Vol. 39, № 69 (Julio-Diciembre), P. 462–474.

PECULIARITIES OF QUALIFICATION OF INTENTIONAL DESTRUCTION OR DAMAGE TO THE PROPERTY OF A JOURNALIST

The article is devoted to the study of the peculiarities of qualification of intentional destruction or damage to the property of a journalist. It is argued that the criminal offense under Article 347-1 of the Criminal Code of Ukraine is competed by Article 194 of the Criminal Code of Ukraine. To distinguish the said criminal offense from intentional destruction or damage to the journalist's property, the author takes into account the rule that in case of competition between general and special legal provisions, the latter shall be applied.

The author argues that the status of the victim should distinguish the criminal offense under Art. 347-1 of the Criminal Code of Ukraine (journalist, his/her close relatives or family members) from socially dangerous acts under Art. 347 (law enforcement officer, employee of the state executive service, private enforcement officer (including after dismissal) or their close relatives), 352 (official, citizen performing a public duty, their close relatives), 378 (judge, people's assessor, juror, their close relatives), 399 (defense counsel, representative of a person, their close relatives) of the Criminal Code of Ukraine.

It has been scientifically proven that the subject matter of the encroachment should distinguish the criminal offense under Art. 347-1 of the Criminal Code of Ukraine (any property) from socially dangerous acts under Art. 194-1 (electric power facilities), 270-1 (housing and communal facilities), 277 (transportation routes, structures on them, rolling stock, vessel, means of communication or signaling), 292 (main or industrial oil, gas, condensate or oil product pipelines, branches from them, technologically related facilities, structures, metering, automation, telemechanics, communication, signaling equipment), 360 (telecommunication network, telecommunication equipment, telecommunication facilities included in the telecommunication network) of the Criminal Code of Ukraine.

Key words: criminal liability, journalist, destruction of, damage to property, qualifications, close relatives, family members, legitimate professional activity, mass media.